

Til lovforslag nr. L 66. Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 6. april 1984*)

Forslag

til

Lov om ændring af patentloven

§1

I patentloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 546 af 25. oktober 1978, foretages følgende ændringer:

1. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af opfindelsen omfattende tegnninger, når sådanne er nødvendige, samt en bestemt angivelse af, hvad der søges beskyttet ved patentet (patentkrav). Den omstændighed, at opfindelsen angår en kemisk forbindelse, medfører ikke, at en bestemt anvendelse skal angives i patentkravet. Beskrivelsen skal være så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen. En opfindelse, som vedrører en mikrobiologisk fremgangsmåde, eller et produkt fremstillet ved en sådan fremgangsmåde skal i de tilfælde, som er angivet i § 8 a, kun anses tilstrækkelig tydeligt angivet, såfremt tillige betingelserne i § 8 a er opfyldt.«

2. § 8, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ansøgeren skal betale den fastsatte ansøgningsafgift. For patentansøgning skal også betales den fastsatte årsafgift for hvert afgiftsår, som påbegyndes, inden ansøgningen endeligt afgøres. Årsafgiften omfatter et år og regnes første gang fra den dag, da ansøgningen blev indleveret, og derefter fra den tilsvarende dag i kalenderåret.«

3. Efter § 8 indsættes:

»§ 8 a. Skal der ved udøvelsen af opfindelsen anvendes en mikroorganisme, som

hverken er almindeligt tilgængelig eller kan beskrives således i ansøgningens akter, at en fagmand på grundlag af denne kan udøve opfindelsen, skal en kultur af mikroorganismen deponeres senest den dag, da ansøgningen blev indleveret. Kulturen skal herefter fortløbende være deponeret, således at den, som ifølge denne lov er berettiget til at få udleveret en prøve af kulturen, kan få udleveret prøven i Danmark. Industriministeren fastsætter bestemmelser om, hvor deponering kan foretages.

Stk. 2. Ophører en deponeret kultur med at være levedygtig, eller kan en prøve af andre grunde ikke leveres fra kulturen, kan denne erstattes med en ny kultur af samme mikroorganisme inden for den fastsatte tid og i øvrigt i overensstemmelse med regler, der fastsættes af industriministeren. Sker dette, skal den nye deponering anses foretaget allerede fra den dag, da den tidligere deponering blev foretaget.«

4. § 14, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Begæring efter stk. 1 må fremsættes inden 2 år fra den dag, da ansøgningen blev indleveret. Begæring kan ikke fremsættes mere end én gang og kan ikke tilbagetages.«

5. I § 15 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Betales der ikke årsafgift efter §§ 8, 41 og 42, henlægges ansøgningen uden forudgående underretning. Behandlingen af en af denne grund henlagt ansøgning kan ikke genoptages.«

Industrimin., j. nr. 252-84

*) Se FT: 664, 1510, 3522, 3930; A: 1369; B: 239; Lov nr. 153 af 11. april 1984.

6. § 22, stk. 6, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 6. Er en kultur af en mikroorganisme deponeret i henhold til § 8 a, har enhver ret til at få en prøve af kulturen, når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 1, 2 eller 3. Dette medfører dog ikke, at prøve skal udleveres til nogen, som efter bestemmelser fastsat i eller i medfør af lov ikke må befatte sig med den deponerede mikroorganisme. En prøve skal heller ikke udleveres til nogen, såfremt det på grund af organismens farlige egenskaber antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven.

Stk. 7. Uanset stk. 6 kan ansøgeren begære, at udlevering af en prøve, i tiden indtil ansøgningen er fremlagt eller endeligt afgjort uden at være blevet fremlagt, kun kan ske til en særlig sagkyndig. Industriministeren fastsætter bestemmelser om fristen for fremsættelse af sådan begæring, og om hvem der kan benyttes som sagkyndig.

Stk. 8. Begæring om udlevering af prøven skal fremsættes skriftligt over for patentmyndigheden og indeholde en erklæring om at iagttage de begrænsninger i brugen af prøven, som fremgår af regler, der fastsættes af industriministeren. Såfremt prøven skal udleveres til en særligt sagkyndig, skal erklæringen i stedet afgives af denne.«

7. § 31 affattes således:

»§ 31. Ønsker ansøgeren at videreføre en international ansøgning for Danmark, skal han inden 20 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen til patentmyndigheden betale den fastsatte afgift samt indlevere en oversættelse til dansk af den internationale ansøgning i det omfang, som industriministeren fastsætter, eller, såfremt ansøgningen er affattet på dansk, en genpart af ansøgningen.

Stk. 2. Begærer ansøgeren, at en international ansøgning skal undergives en international forberedende patenterbarhedsprøvning, og erklærer han inden 19 måneder fra den i stk. 1 nævnte dag i overensstemmelse med traktaten, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal han inden 30 måneder fra den nævnte dag have opfyldt forskrifterne i stk. 1.

Stk. 3. Såfremt ansøgeren har betalt den fastsatte afgift inden de i stk. 1 og 2 fastsatte frister, kan den krævede oversættelse eller genpart indleveres inden en yderligere frist på 2 måneder, mod at der betales en fastsat tillægsafgift inden udløbet af den yderligere frist.

Stk. 4. Opfylder ansøgeren ikke kravene i denne paragraf, skal ansøgningen anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark.«

8. § 32 affattes således:

»§ 32. Tilbagetager ansøgeren en begæring om international forberedende patenterbarhedsprøvning eller en erklæring om, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal den internationale patentansøgning anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark, medmindre tilbagetagelsen er sket før udløbet af den frist, som gælder i henhold til § 31, stk. 1, og ansøgeren viderefører ansøgningen inden udløbet af de i § 31, stk. 1, jfr. stk. 3, fastsatte frister.«

9. § 33, stk. 1, affattes således:

»Når en international patentansøgning er videreført i henhold til § 31, finder bestemmelserne i kap II anvendelse på ansøgningen og dens behandling med de afvigelser, der er fastsat i nærværende paragraf og i §§ 34–37. Ansøgningen må kun efter ansøgerens begæring optages til behandling forinden udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 31, stk. 1 eller 2.«

10. § 33, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Bestemmelserne i § 22, stk. 2 og 3, finder anvendelse, allerede inden ansøgningen er videreført, når ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse i henhold til § 31 til at indlevere en oversættelse af ansøgningen, eller hvis ansøgningen er affattet på dansk, når ansøgeren har indleveret en genpart af den til patentmyndigheden.«

11. § 34 affattes således:

»§ 34. En international patentansøgning må ikke godkendes til fremlæggelse eller afslås før efter udløbet af en af industriministeren fastsat frist, medmindre ansøgeren har givet sit samtykke til, at ansøgningen afgøres forinden.«

12. § 38, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Begæring om fornyet prøvelse i henhold til stk. 1 skal fremsættes over for Det internationale Bureau inden udløbet af en af industriministerens fastsat frist. Ansøgen skal inden udløbet af samme frist i det omfang, som industriministeren fastsætter, indlevere en oversættelse af ansøgningen til patentmyndigheden samt betale den fastsatte ansøgningsafgift.«

13. § 40 affattes således:

»§ 40. Et meddelt patent kan opretholdes, indtil 20 år er forløbet fra den dag, patentansøgningen blev indleveret. For patent skal betales årsafgift for hvert afgiftsår, som påbegyndes efter, at patentet er meddelt.«

14. I kap. V ændres overskriften til:

»Betaling af årsafgifter.«

15. § 41 affattes således:

»§ 41. Årsafgiften forfalder den sidste dag i den måned, i hvilken afgiftsåret begynder. Årsafgifterne for de første to afgiftsår forfalder dog først samtidig med afgiften for det tredje afgiftsår. Årsafgift kan tidligst betales 3 måneder før forfaldsdagen.

Stk. 2. For en senere ansøgning som omhandlet i § 11 forfalder årsafgifter for de afgiftsår, som er begyndt før den dag, den senere ansøgning blev indleveret, eller som begyndes inden to måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde, før to måneder er forløbet efter denne dag. For en international patentansøgning forfalder årsafgifter for afgiftsår, som er begyndt før den dag, ansøgningen blev videreført efter § 31 eller optaget til behandling efter § 38, eller som begynder inden to måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før to måneder efter den dag ansøgningen blev videreført eller optaget til behandling.

Stk. 3. Årsafgift kan med den fastsatte forhøjelse betales indtil 6 måneder efter, at den forfalder.«

16. § 42 affattes således:

»§ 42. Er opfinderen ansøger eller indehaver af patentet, og skønnes det at være forbundet med betydelige vanskeligheder for ham at betale årsafgifter, kan patentmyndigheden meddele ham henstand med betaling

af disse, såfremt begæring herom fremsættes senest den dag, da årsafgifterne første gang forfalder. Henstand kan meddeles for indtil 3 år ad gangen, dog ikke længere end indtil 3 år fra patentets meddelelse. Begæring om forlænget henstand skal fremsættes senest den dag, da meddelt henstand udløber.

Stk. 2. Afslås begæring om henstand eller forlænget henstand, anses betaling inden 2 måneder derefter for rettidig.

Stk. 3. Årsafgift, med hvis betaling der er givet henstand efter stk. 1, kan med samme forhøjelse som nævnt i § 41, stk. 3, betales inden 6 måneder efter det tidspunkt, til hvilket henstand er givet.«

17. § 51 affattes således:

»§ 51. Betales årsafgift ikke i overensstemmelse med reglerne i §§ 40, 41 og 42, bortfalder patentet fra og med begyndelsen af det afgiftsår, for hvilket afgift ikke er betalt.«

18. § 52, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) det angår en opfindelse, som ikke er så tydeligt beskrevet, at en fagmand på grundlag af beskrivelsen kan udøve den,«

19. § 56, stk. 1, affattes således:

»En patentansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om patent, inden akterne vedrørende ansøgningen er blevet tilgængelige for enhver, er pligtig på begæring at give sit samtykke til, at vedkommende får adgang til at gøre sig bekendt med akterne i ansøgnings sagen. Omfatter ansøgningen en deponeret kultur af en mikroorganisme som nævnt i § 8 a, skal vedkommende også have ret til at få udleveret en prøve af kulturen. Bestemmelserne i § 22, stk. 6, 2. og 3. pkt., stk. 7 og 8, finder anvendelse i disse tilfælde.«

20. I § 66, stk. 2, ændres »§ 160, stk. 2« til: »§ 159, stk. 2.«

21. § 68 affattes således:

»§ 68. Industriministeren fastsætter størrelsen m.v. af de i loven omhandlede afgifter samt gebyrer for ekspeditioner m.v.

Stk. 2. For så vidt angår årsafgifter kan industriministeren bestemme, at et eller flere af de første afgiftsår skal være afgiftsfrie.«

22. § 69, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Industriministeren kan endvidere bestemme, at ansøgere, der i et land har indgivet en tilsvarende ansøgning om patent, på begæring af patentmyndigheden og inden for en af denne fastsat frist skal give oplysning om det resultat af undersøgelsen af opfindelsens patenterbarhed, der er meddelt ham af vedkommende lands patentmyndighed, samt fremsende genpart af skriftvekslingen med denne. Oplysningspligt kan dog ikke foreskrives for så vidt angår sådan i kapitel III omhandlet patentansøgning, som har været genstand for international forberedende patenterbarhedsprøvelse, om hvilken der er indleveret rapport til patentmyndigheden.«

23. § 72 affattes således:

»§ 72. Vil en patentansøger, bortset fra de i stk. 2 nævnte tilfælde, lide retstap, fordi han ikke har overholdt en i denne lov eller med hjemmel heri over for patentmyndigheden fastsat frist, men har han udvist al den omhu, som med rimelighed kunne kræves af ham, skal patentmyndigheden på begæring genoprette rettighederne. Begæringen skal indgives skriftligt til patentmyndigheden inden 2 måneder efter, at den hindring, som bevirkede fristoverskridelsen, er bortfaldet, dog senest 1 år efter fristens udløb. Inden for samme frister skal han foretage den undladte handling og betale den for genoprettelse fastsatte afgift.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis en ansøger eller patenthaver ikke har betalt årsafgift inden for den frist, der er fastsat i § 41, stk. 3, eller § 42, stk. 3, idet dog begæring om genoprettelse skal være indgivet og årsafgiften være betalt senest 6 måneder efter fristens udløb.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på den i § 6, stk. 1, nævnte frist.«

§ 2

Stk. 1. § 1, nr. 7-12, 20 og 22, træder i kraft 3 måneder efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Tidspunktet for ikrafttrædelse af de øvrige bestemmelser i loven fastsættes af in-

dustriministeren.

§ 3

Bestemmelserne i loven finder anvendelse på patentansøgninger, der ved bestemmelsernes ikrafttræden er under behandling hos patentmyndigheden. Herfra gælder følgende undtagelser:

- 1) Bestemmelserne om deponering af kulturer af mikroorganismer finder kun anvendelse på ansøgninger, der er indleveret efter, at disse bestemmelser er trådt i kraft.
- 2) For patentansøgninger, der er indleveret før ikrafttrædelse af § 1, nr. 2, 4, 5, 13-17, 21 og 23, jfr. § 2, stk. 2, forfalder årsafgifter for tidligere afgiftsår til betaling samtidig med, at der første gang skal betales årsafgift i overensstemmelse med § 1, nr. 15 (§ 41), og § 1, nr. 16 (§ 42).
- 3) Begæring i henhold til § 14, stk. 1, kan uanset bestemmelsen i § 1, nr. 4 (§ 14, stk. 2), fremsættes indtil 6 måneder fra ikrafttrædelse af § 1, nr. 2, 4, 5, 13-17, 21 og 23, jfr. § 2, stk. 2, i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.

§ 4

Bestemmelserne i loven finder tillige anvendelse på patenter, der er meddelt ved bestemmelsernes ikrafttræden. Herfra gælder følgende undtagelser:

- 1) Er et patent meddelt mindre end 2 måneder før ikrafttrædelsen af § 1, nr. 2, 4, 5, 13-17, 21 og 23, jfr. § 2, stk. 2, forfalder afgifterne for afgiftsår, der er påbegyndt før meddelelsen, i overensstemmelse med § 42 i lov nr. 479 af 20. december 1967.
- 2) Bestemmelserne om patenters ugyldighed i lov nr. 479 af 20. december 1967 og lov nr. 264 af 8. juni 1978 finder anvendelse på patenter, der er meddelt i henhold til nævnte love.
- 3) Bestemmelserne om deponering af kulturer af mikroorganismer finder kun anvendelse på patenter, der meddeles på grundlag af en ansøgning, der indleveres efter, at disse bestemmelser er trådt i kraft.